

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. június 10.

XVI. évfolyam 22. szám

Évközi 10. vasárnap

„Az Úrnál az irgalom, és bőséges a megváltás nála.”

Egyházközségünk hirdetése:

Június 10. Évközi 10. vasárnap:

08:00 – +Szülők, Nagyszülők

10:00 – +Margit, +Margit

19:00 – Élő Margit, +Margit,
+Margit, +Margit

Június 11. Évközi 10. hétfő:

Szent Barnabás apostol

06:30 – Zsuzsanna gyógyulásáért

Június 12. Évközi 10. kedd:

6:30 – Élő Zsolt és család

Június 13. Évközi 10. szerda:

Páduai Szent Antal áldozópap és
egyháztanító

6:30 – Élő Antal

Június 14. Évközi 10. csütörtök:

06:30 – +Nagyszülők

18:30 - 19:30: Szentségimádás a
templomban (!) A következő
alkalom szeptember 6-n lesz!

Június 15. Évközi 10. péntek:

Árpád-házi Boldog Jolán
szerzetesnő

18:00 – 19:00 Gyóntatás
19:00 –

Június 16. Évközi 10. szombat:

19:00 – +Jenő

Június 17. Évközi 11. vasárnap:

08:00 – +Családtagok

10:00 – +Rita

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

A szentmise olvasmányai:

Ter 3,9-15

Zsolt 129.1-2.3-4ab.4c-6

2Kor 4,13-5,1

Mk 3,20-35

*****

Szentségimádás

A jövő csütörtöki alkalom után szünet következik és legközelebb szeptember 6-n találkozunk.

*****

Ferenc pápa katekézise a bérmálásról: Az egyház növekedését szolgálja

A bérmálás szentségének a hatásáról elmélkedett Ferenc pápa a szerdai általános kihallgatás során: az egység kötelékékként Krisztus misztikus testébe kapcsolja a bérmálás a megkeresztelteket, erősebben köti a helyi egyház apostolutódához és így részesülnek a püspök egyetemes küldetésében, hogy végül adománnyá váljanak mások számára.

P. Vértesaljai László SJ - Vatikán

A kihallgatás elején felolvasták a János evangéliumból vett bibliai szöveget, melyben a Feltámadott Húsvét este megjelenik az Utolsó Vacsora termében az apostoloknak:

„Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: Békesség nektek!... Majd rájuk lehelt, s így folytatta: Vegyétek a Szentlelket!” (Jn 20, 19. 22).

A megkapott adomány eszköze vagyunk mások számára

Ebből a szövegből kiindulva tanított a pápa és a Szentlélek ajándékának a hatását elemezte, mely megérlelődik a bérmáltakban, egészen addig menően, míg ajándékká válnak mások számára. Ez a Szentlélek adománya, melyet a megkeresztelt akkor kap meg, amikor a püspök így szól hozzá: Vedd a Szentlélek ajándékának a jelét! Ez az adomány a Szentléleké, mely gyümölcsöt terem, melyet aztán tovább kell adni. Befogadni és adni, de sohasem csak belül megtartva, mintha a lélek egy raktár lenne. Nem! – ismételte meg a pápa –, mindig tovább kell adni! Isten kegyelmét azért kapjuk, hogy továbbadjuk másoknak. Ez a keresztény élet, a Szentléleké, és ehhez ki kell vonnunk az énünket a központból. Nem értünk van minden, hanem nekünk kell megnyílnunk mások, a közösség felé. Nem mi vagyunk a középpontban, hanem a megkapott adomány eszköze vagyunk mások számára.

Mindenki felelőssége, hogy megszentelődjünk egymás által

Ferenc pápa a megbérmált személynek a Krisztus-hasonlóságát szemlélve, idézett a szertartáskönyv magyarázatából: „A bérmálás élő tagokként még erősebben köti őket Krisztus misztikus testéhez” Az egyház küldetése a világban mindazok közreműködésével valósul meg,

akik annak részét alkotják. Egyesek azt gondolják, hogy az egyházban vannak olyanok, akik „birtokolják” a Lélek adományait: a pápa, a püspökök, a papok, aztán a másik oldalon a munkások és mások. Nem! – vetette ellen: Az egyház mi vagyunk, mindnyájan! És mindenki felelőssége, hogy megszentelődjünk egymás által és hogy törődjünk a másikkal. Az egyház mi vagyunk és mindenkinek megvan a maga munkája benne!

Szorosabban kötődnek az Egyház apostoli eredetéhez

Az egyház élő szervezet, különböző személyekből áll és nem pedig egy elvont, távoli valóság. Az egyház mi vagyunk, akik együtt járunk, akik most itt együtt vagyunk ezen a téren. A bérmálás az egyetemes egyházhoz köt bennünket, szerte az egész világon, és a bérmáltakat aktívan belevonja a saját helyi egyházuk életébe, együtt a püspökkel, aki az apostolok utóda. Éppen ezért a püspök a bérmálás eredeti szolgája, mert ő kapcsolja az egyházhoz a megbérmáltat. „A latin szertartásban a bérmálás rendes kiszolgáltatója a püspök... Amikor ők bérmálnak, az jól kifejezi, hogy e szentség hatására a megbérmáltak szorosabban kötődnek az Egyház apostoli eredetéhez és azon küldetéséhez, hogy tanúskodják Krisztusról” (KEK 1313) – idézett a pápa a katekizmusból.

A pletykálással ne rontsuk le a Szentlélek művét bennünk

Ezt az egyházi beletestesülést jól kifejezi a béke jele, mely a bérmálás rítusát zárja. Minden megbérmálthoz így szól a püspök: „Béke veled!”. A felolvasott evangéliumi szakaszra utalva a pápa megjegyezte: ezek a szavak megvilágítják azt a gesztust, mely kifejezi az egyházi közösséget a püspökkel és minden hívővel. A bérmálás során megkapjuk a

Szentleket és a békét, amit tovább kell adni másoknak. Szabadon fogalmazva a pápa a bérmálás és a szentmise közös vonására utalt, hiszen mindkettő során megkapjuk Krisztus békéjét. Ez pedig egyetértést és szeretetet jelent közöttünk. De mi történik utána? – tette fel a kérdést. Kimegyünk a templomból és elkezdjük kibeszélni egymást. Pletykálkodunk. Ez pedig háborút jelent, ami pedig nem megy! Ha egyszer megkaptuk a béke jelét a Szentlélek erejével, a béke embereinek kellene lennünk és nem szabad szétrombolnia a nyelvünkkel a Szentlélek békéjét. A kiptetykálás nem a Szentlélek műve és nem is az egyház egységének a műve. A pletykálkodás szétzúzza azt, amit az Isten tesz. Végül a pápa mindenkit erélyesen felszólított, hogy hagyjon fel a kibeszéléssel.

A Szentlélek adományát át kell adni a közösségnek

A bérmálást egyszer kapjuk meg, de a szent kenet lelki dinamizmusa megmarad az időben. Soha nem ér véget az a küldetésünk, hogy mindenütt kiárásszuk az evangéliumi egyszerűség szent életének jó illatát. Senki nem kapja meg a bérmálást csak önmaga számára, hanem tovább kell azt adni, hogy hozzájárulhassunk mások lelki növekedéséhez. Megnyílással, önmagunkból való kilépéssel, másokkal való találkozásokon keresztül tudunk csak növekedni. Mindahányszor megkapjuk Isten ajándékát, mindig tovább kell azt adni, ahogy a talentumokról szóló példabeszéd tanítja nekünk. A mag is arra való, hogy elveszük és nem szabad a tenyerünkben tartani, hiszen csak így tud termést hozni. A Szentlélek adományát át kell adni a közösségnek.

Ne zárják kalitkába a Szentleket és ne álljunk ellen a Lélek Szelének!

Katekézise végén arra kérte a pápa a híveket, hogy ne zárják kalitkába a Szentleket és ne álljanak ellen a Lélek Szelének. Ne fojtsák el a szeretet izzó Tüzét, mely arra indít, hogy életünket Isten és a felebarát szolgálatába állítsuk. A Lélek adjon apostoli bátorságot, hogy továbbadjuk az evangéliumot a tetteinkkel és szavainkkal, gondosan elkerülve minden káros pletykálkodást – fejezte be katekézisét a pápa.